

HENK VAESSEN: STILLE FINALE

Een rabbijn had een levensgroot probleem. Rabbijnen worden geacht oplossingen voor de problemen in het leven te zoeken aan de hand van de Thora en de commentaren daarop in de Talmoed. Maar dit probleem was zo groot dat hij zelfs daar geen oplossing kon vinden. Bedrukt wendde hij zich tot de Eeuwige: 'Heer der wereld, wat me nu is overkomen durf ik u nauwelijks te zeggen, maar ik weet me ook geen raad als ik het niet zeg.' Een vriendelijke stem zei: 'Zeg het maar, m'n jongen.' De rabbijn vatte moed en fluisterde: 'mijn zoon heeft zich tot het Christendom bekeerd...' Even bleef het stil, en toen klonk de stem opnieuw: 'ik weet hoe je je voelt, m'n jongen, mijn zoon heeft hetzelfde gedaan.' De rabbijn vatte moed en zei: 'En, wat hebt U gedaan?' Rustig klonk het: 'Ik heb een nieuw testament geschreven.'

Dit verhaal staat in het boek van Henk Vaessen met als titel: 'Stille Finale'. 'Het is een mooi boek,' had iemand hem gezegd, 'maar het is geen literatuur als kunstvorm.' De vraag is echter: Wat is kunst? Een definitie van kunst is dat de schepper van het werk zijn emoties weet over te brengen op de ander. In die vorm is Stille Finale wel degelijk een kunstwerk, want het boek riep veel emoties op. Mensen die nog met trauma's rondliepen werden door het lezen geholpen hun verleden te verwerken.

Ook buiten Putten en Ermelo werd het boek gelezen, en kreeg Henk Vaessen reacties. Bovendien wist de schrijver veel van het jodendom en de joodse schriftuitleg, die vaak een andere uitleg is dan waaraan wij in de kerken gewend zijn.

Louise Katus-Luyendijk